

този огроменъ палатъ на силнитѣ български ханове днесъ ни спомнятъ само голѣмитѣ четвъртити камъни на сградата, които говорятъ за вкусъ, за богатство, за култура.

Палатътъ има видъ на голѣмъ правоъгълникъ, дълъгъ 52 м. и 27 м. широкъ. Неговитѣ стени сж много дебели — отъ 22 м. до 2'6 м., като на „царска“ сграда. Той билъ на два етажа и раздѣленъ на две отдѣления—северно и южно. Южното се състои отъ една зала, въ която се намирала и стълбата за горния етажъ. Северното отдѣление представя особенъ интересъ. То е дълга зала, раздѣлена на четири коридора, съединени съ широки врати. На северната стена на отдѣлението отвътре има едно полукръгло мѣсто (апсида), дето билъ тронътъ на хана. Тавана билъ сводъ, кръгълъ, а стенитѣ покрити отвътре съ мраморни плочи. Около двореца има настилки отъ каменни плочи. Въ коридоритѣ и около двореца имало издигнати колони въ честъ на падналитѣ бойци, колони съ надписи, които увѣковѣчавали дѣлата на царетѣ и колони, върху които били написани имената на крепоститѣ, които българитѣ превземали, мирни договори и др. Тѣзи колони, частъ отъ които сж намѣрени въ околността и се пазятъ въ Народния музей — София, най-ясно говорятъ, колко много сж ценили хановѣтѣ своята сила и величието на своя народъ.

Любувахме се дълго на тая грамадна сграда, унесени въ споменитѣ на нашето минало, и отъ сърдце се радвахме, че преди хилядо и сто години нашиятъ народъ е могълъ да създаде такива постройки, които и днесъ очудватъ съ своитѣ размери и сила.